

[Ulrich.]

være en saadan Tilsidesættelse af Regeringens Repræsentanter i Landbokommissionen, at man meget daarligt kan tænke sig, at noget saadant skulde ske. Vi fra vor Side føler os bundne ved det Forslag, som vore Repræsentanter i Landbokommissionen har tiltraadt, selv om vi ganske naturligt ikke anser dette Forslag for tilnærmelsesvis saa godt, som det burde være. Vore Medlemmer i Landbokommissionen har maattet resignere paa meget væsentlige Punkter for at naa til en Overenskomst, og derfor afviger Landbokommissionens Forslag selvfølgelig i meget væsentlig Grad fra det, vi kunde ønske skulde blive gældende Lov. Men det vilde jo være ganske aparte, om den højtærede Minister i Virkeligheden vilde kræve, at man her i Rigsdagen skulde gaa til at ændre det Forslag, Landbokommissionen har affattet, efter at man i Løbet af et halvt Aar i denne lille Rigsdag, som Landbokommissionen i Virkeligheden var, efter meget trange Forhandlinger er naaet til et Resultat, hvorom der er Enighed. Dersom den højtærede Minister virkelig mener, at han vil kunne ændre en saadan Indstilling, tror jeg, den højtærede Minister ganske overvurderer sin Magtstilling i dette Land. Jeg tror, den højtærede Minister vilde staa sig ved at følge en saadan Indstilling og regne med, at en Indstilling, der har faaet enstemmig Tilslutning af de forskellige Partiers Repræsentanter i en saadan Kommission, den har man Mulighed for at gennemføre, men Ministeren maa vel vide, at i samme Øjeblik han paa væsentlige Punkter ændrer en saadan Indstilling, er denne Mulighed ikke længere til Stede, for noget Diktat fra den højtærede Ministers Side tror jeg ikke noget af Oppositionspartierne ønsker at modtage.

Det kunde være fristende at komme nærmere ind paa de enkelte Forskelligheder mellem Ministerens Forslag og Landbokommissionens Indstilling, men dette skal jeg afholde mig fra, da jo allerede de ærede Medlemmer Hr. Kyed og Hr. Brorsen har været inde paa dette, og jeg skal udtale Haabet om, at man i det Udvalg, der bliver nedsat, maa kunne naa til Enighed om en Ordning, der hidfører det, man tilstræber, nemlig en bedre Rentabilitet i det danske Jordbrug.

Det ærede Medlem Hr. Kyed fremsatte nogle Betragtninger om Forholdet mellem Korn- og Brødpriser i 1914 og i Dag. Dissé Betragtninger mundede ud i, at Bagerne maatte kunne levere Brødet til de nu-

værende Priser, selv om Priserne paa Rug og Hvede var de samme som i 1914. I denne Betragtning mener jeg ikke det ærede Medlem Hr. Kyed har Ret, thi selv om Prisen paa Korn i 1914 laa paa 15 Kr. og paa Hvedebrød og Rugbrød paa henholdsvis 32 Ø. og 14 Ø., og de i Dag ligger paa 64 Ø. og paa 17 Ø. med en Kornpris, der er betydelig lavere end den Gang, maa det ærede Medlem huske paa, at der netop paa Brødets Omraade er foregaaet en saadan Udvikling i Befolkningens Krav baade med Hensyn til Brødets Godhed og med Hensyn til den Maade, hvorpaa Bagerne skal betjene Publikum, at man ikke kan drage nogen virkelig berettiget Sammenligning mellem 1914 og i Dag, og naar man ser paa hele den økonomiske Tilstand, hvori Bagerstanden her i Danmark i Øjeblikket befinder sig, tror jeg ikke, man maa skyldes dem for, at de uretmæssigt udnytter Befolkningen ved at tage for høje Brødpriser. Men naar det ærede Medlem vilde derhen, hvor han vilde, nemlig til at paavise overfor Ministeren, at det ikke var nødvendigt at forhøje Brødprisen, havde det være naturligt for det ærede Medlem at drage en Sammenligning mellem Priserne i 1930 og i Dag. Og hvorfor? Fordi Priserne i 1930 netop var de Priser, der foreslaas i Kornordningsforslaget, 14 Kr. for Hvede og 11 Kr. for Rug. Det havde været naturligt at gaa ud fra disse Tal og sige: hvad var Priserne da i 1930 henholdsvis for Franskbrød og for Rugbrød? De var for Franskbrødet 72 Ø. og for Rugbrødet 18 Ø. — og saa at holde Ministeren fast her og sige: der har vi netop Billedet af, hvad Priserne skal være, naar vi faar en Kornpris paa 14 Kr. og 11 Kr. henholdsvis for Hvede og Rug, idet man derved vilde give Bagerne, som man siger ikke maa forhøje Brødprisen, den Difference, der er mellem Prisen paa Brød i 1930 og i Dag, det vil altsaa sige 8 Ø. for 1 kg Franskbrød og 1 Ø. for et kg Rugbrød. Dersom den højtærede Minister vil gaa ind paa en Forhandling paa dette Omraade, vil man efter min Mening kunne komme til et ganske overordentlig tilfredsstillende Resultat, og saa vil man komme væk fra dette, som Ministeren jo foreslaar, at undtage Brødkornet fra den Afgift, der her foreslaas.

I Stedet for det ærede Medlem Hr. Fibiger, som er forhindret i at være til Stede, skal jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger til det foreliggende Kødordningsforslag. Det foreliggende Forslag hviler jo paa det Forslag, Landbokommissionen har udarbejdet, men er ligesom